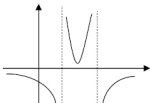
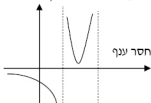

פריטים "טכניים" הגורמים לאיבוד מיותר של נקודות

הניקוד שמאבדים	הנכון	השגיאה	
5%	להקפיד על רישום dx כל זמן שמופיע סימן האינטגרל	אי רישום עקבי של dx באינטגרל	אינטגרלים
5%	לציין שזו הנגזרת השנייה של המונח בלבד ובנקודת הקיצון: $[y'(x_m)]' = 2$	$y' = \frac{2x-5}{(x^2-5x+6)^2}$ יוצאים למשל מ- $y'' = 2$. ורשמים: $y'' = 2$.	א ל י ס ה
10 – 15 %	חובה לרשום במפורש את נקודת הקיצון ואיפיונה מחוץ לטבלה.	בחקירת פונקציה נוטים לציין את נקודת הקיצון ואיפיונה רק בטבלה	
15 – 20 %	חובה לרשום במפורש את תחומי העליה והירידה מחוץ לטבלה.	בחקירת פונקציה נוטים לציין את תחומי העליה והירידה רק בטבלה	
5 – 10 %	חובה לשקף את קיומה של אסימפטוטה אנכית ברישום תחומי העליה והירידה. אפשרות א' (לדוגמה): תחום ירידה: $2 < x < 4$ או $x < 2$ אפשרות ב': תחום ירידה: $x < 4$ וגם $x \neq 2$	התעלמות מאסימפטוטה אנכית ברישום תחומי עליה וירידה רושמים לדוגמה: תחום ירידה: $x < 4$ למרות ש ב $x = 2$ הפונקציה לא מוגדרת.	
5 %	יש לרשום נקודה כווג סדור: (2.5)	רושמים: נקודת המינימום היא $x = 2$	
10% חצי מהניקוד! (לא רק שלישי)	הגרף שאמור להתקבל לדוגמה: 	כשמתקבל גרף עם שלושה ענפים, (לדוגמה) נוטים לשכוח ענף 	
15 – 20 %	<u>לדוגמה</u> : "נניח שעבור $n=k$ (טבעי) מתקיים: (צייטוט הטענה הנתונה)"	ניסוח שגוי של ההנחה לדוגמה: "נניח ש $n = k$ או "נניח שהטענה נכונה לכל n טבעי"	אינדוקציה
כ - 15 %	"נוכיח שעבור $n=k+1$ מתקיים: (ניסוח הטענה עבור $k+1$). מומלץ להכתיב ניסוח תקין ולחייב תלמידים ללמוד את הניסוח בע"פ.	ניסוח שגוי של שלב המעבר לדוגמה "נוכיח ש $n = k+1$ "	
5%	יש לציין בהנחת האינדוקציה אם מדובר ב k זוגי, אי-זוגי או טבעי. "נניח שעבור $n = k$ (זוגי) מתקיים: "...	כאשר הטענה מתייחסת ל n זוגי בלבד (או אי-זוגי) לא מציניים זאת בניסוח ההנחה. רושמים לדוגמה: "נניח שעבור $n = k$ מתקיים: "...	
5%	<u>הצעה</u> : "בדקנו עבור $n=1$ והראינו שכוונת הטענה עבור $n=k$ (טבעי) גוררת את נכונותה עבור $n = k+1$. מכאן שהטענה נכונה לכל n טבעי"	לא רושמים שורת סיום	
10%	לעיתים המעריך/יחליט/תחליט להוריד רק 5% אם השגיאה לא משמעותית וברור שגורמה בשל לחץ בלבד. בגדול, ההחלטה להוריד 10%	שגיאות חישוב	כללי